

[Indenrigsministeren.]
for at genoptage Arbejdet, naar han finder Tiden inde dertil.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har besværet sig over den Maade, hvorpaa Kommunerne bliver behandlet af de ministerielle Embedsmænd, naar det drejer sig om Refusion af udlagte Penge, som Staten skylder Kommunerne. Jeg maa sige, at den Form, det ærede Medlem har valgt at give sin Besværing, har forbavset mig noget, fordi jeg fra mange Sider, ja, jeg kan sige fra alle Sider, som har haft Lejlighed til at beskæftige sig med Indenrigsministeriets Forhold til Publikum, altid har hørt, at dette i Henseende til Høflighed og velvillig Behandling intet som helst lader tilbage at ønske. At man derfor skulde kunne beklage sig over den Maade, hvorpaa Indenrigsministeriets Embedsmænd optræder, forbavser mig. Jeg maa ganske bestemt hævde, at her er der ikke Grund til Klage. Skulde der paa Grund af en Embedsmands Optræden i dette eller hint Tilfælde opstaa Grund til Klage, kan det naturligvis kun glæde mig at blive gjort bekendt dermed; jeg vil da straks sætte mig i Forbindelse med vedkommende for at faa Rede paa Forholdet for, saa vidt jeg kan, at bidrage til, at et saadant isoleret Tilfælde ikke skal skade det gode Forhold mellem Kommunernes Ministerium og den kommunale Forvaltning ude over Landet. Det ærede Medlem har nu her klaget over Refusionen, navnlig over den Tid, det har taget at faa den. Jeg vil herom sige, hvad jeg ved mange Lejligheder har sagt her i dette høje Ting, at Finansministeriet og Indenrigsministeriet har, saa vidt gørligt, søgt at ordne dette Spørgsmaal saaledes, at Refusionsbeløbene kommer til Udbetaling, saa snart Opgørelsen, det nødvendige Grundlag for disse Udbetalinger, overhovedet foreligger. Naar der indtræder Forsinkelser, skyldes det som oftest Kommunerne selv. Det Spørgsmaal, der her er fremdraget fra Svendborg Kommune, er ikke særlig vigtigt, men paa Grund af den Form, det ærede Medlem Hr. P. Andersen har valgt at give sin Klage, vil jeg dog gaa lidt nærmere ind paa Sagen. Det ærede Medlem beklagede sig over forsinket Refusion til Svendborg Kommune, dels for Hjælpekasseudbetalinger, dels fra Arbejdsløshedsfonden. I den Anledning vil jeg da gerne sige, at ved Loven af 4. April 1928 om Tilskud og Laan fra Arbejdsløshedsfonden til Kommunerne og Arbejdsløshedskasserne blev der, som ærede Medlemmer vil erindre, stillet 1 Mill. Kr. til Raadighed til Fordeling blandt Kommunerne i Forhold til

Hjælpekasseudgifterne i 1927—28, og endvidere det sædvanlige Tilskud i Henhold til Hjælpekasseloven. Dette sidste Tilskud, det ordinære Tilskud, maatte beregnes sidst, fordi der i Loven om det ekstraordinære Tilskud, som følger af Støtten til de arbejdsløse, findes en Bestemmelse om, at der ved Beregningen af det almindelige Tilskud skal tages et vist Hensyn til, hvad hver enkelt Kommune har faaet i Henhold til den særlige Lov. Ministeriet satte sig derfor, saa snart Loven var gennemført den 4. April 1928, straks i Virksomhed ved at tilstille Kommunerne særlige Regnskabsskemaer vedrørende Hjælpekasseudgifterne i 1927—28, og disse Skemaer tillige med Cirkulærer, der forklarer Fremgangsmaaden ved disse Regnskabers Aflæggelse, er udsendt allerede den 23. April 1928. Man henstillede indtrængende til Kommunalbestyrelserne, at Revision og Decision af Regnskaberne saavel som Indsendelse af Indberetningerne blev fremmet det mest mulige, saaledes at de fastsatte Tidspunkter blev overholdt, da intet af de to Hjælpekassetilskud fra Staten og Arbejdsløshedsfonden kunde beregnes, før Ministeriet havde modtaget Indberetninger fra samtlige Amter. Indberetningerne er indgaaet til Ministeriet i Tiden fra Slutningen af August Maaned, saaledes at der endnu den 1. Oktober manglede Indberetninger fra nogle Kommuner i et Amt og fra et helt Amt. Dette sidste er først kommet i Orden, efter at man gentagne Gange har rykket baade skriftligt og telefonisk, senest ved en Rykkerskrivelse den 24. Oktober, det vil sige Dagen før det ærede Medlem Hr. P. Andersen holdt sin Tale her i Tinget, og derefter indsendte dette Amt den 25. Oktober de paagældende Indberetninger, ledsagede af en Skrivelse, hvori det i Slutningen siges, at man trods gentagne Erindringer først Dags Dato har modtaget den sidste Indberetning fra Kommunalbestyrelser i Amtet. Man vil altsaa heraf se, at det er Kommunerne selv, som ved forsinket Indsendelse af Opgørelserne hindrer, at Refusionsbeløbene i betimelig Tid kan blive udbetalt paa Grundlag af stedfundne Opgørelser. Nu er man i fuld Gang med denne Opgørelse, den er ret indviklet, og der skal derfor Tid til, og endvidere skal der amtsvis gennem Postvæsenet anvises Penge til Landets 1400 Kommuner. Det kan virkelig ikke lade sig gøre paa een Dag, det kræver alt sammen sin Tid, men Arbejdet dermed bliver fremmet mest muligt. Jeg tror derfor ikke, der er Plads for den Beklagelse, som det ærede Medlem fremsatte her, hvad dette Forhold angaar. Og hvad Arbejdsløshedsfonden